

ALIANNA POLI

Я -
протиріччя

СОДЕРЖИТ
НЕЦЕНЗУРНУЮ
БРАНЬ

18+

Аліна Поліщук Alianna Poli

Я – ПРОТИРІЧЧЯ

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=56515585

SelfPub; 2020

Аннотация

Збірка прози української письменниці. В збірку увійшла проза за 2015 – 2020 рік. Книга про нероздільне кохання та свободу. Про романтизм за гранями реальності. Про протиріччя та мрії. Про відчуття та незалежність. Содержит нецензурную брань.

пролога не буде

Читайте так як вам хочеться а хочете не читайте

Книга присвячена моїм нащадкам та рідним

Тут чистий смак

І відчувається опісля

Коли без домішок твоя

Й коли між нами відстань

Тремтить у холоді душа

Та коли поруч ти

У спокої цвітуть серця

І тишу ділять біоритми

робіть помилки та зажди закохуйтесь віддано але з холодним розумом аби балансувати з гарячим серцем

Незмінно

*Ми не можемо змінити хід подій лише вибрати шлях.
Життя дивовижне. Усе починається з посмішки та будь-який досвід важливий. Часом потрібно лише*

Вірити

*І не ображатись на ситуації які трапляються. Примати
все з вдячністю і віддавати безкорисно. Багато*

Посміхатись

*В людях безмежно багато талантів та особливостей.
Варто їх прийняти і ніколи не осуджувати. Можна вічність
дивитись на вогонь та воду а можна просто*

Кохати

Без упереджень без докорів. Пірнати на дно в очікуванні

прекрасного де корали розкидані наче зефір де обіймає легкість води та підморгує риба з свого дому. І прекрасне уже в тобі в твоєму розумі пам'яті серці

Прекрасне – це ти!

Всі наші мрії тут. Всі наші цілі поруч. Все що нам заважає розум який воює з серцем а все що допоможе це гармонія між нами.

Я – протиріччя

(Самі переконаєтесь прочитавши збірку)

- Просто іноді потрібні лише твої поцілунки
Твої до непритомності важливі обійми
Іноді варто лише торкатись один одного
І нічого не говорити
Слова не завжди мають силу
І дії не завжди призводять до правильних рішень
Я не намагаюсь розповісти як жити
Та іноді від халатності хочеться зірватись криками
- В мене для тебе лише шматок віри
Наразі відверто зламана шкіра
В серце постійно заходять вампіри
Весна була надто зухвала / не вірна
Деякі душі шукають ще досі домівки
А в мене для тебе лише шматок віри
Відьми на крильцях будинків п'ють молоко
І дивляться сміючись порно фільми
А в мене для тебе лише шматок віри

• На цьому розмова завершиться
Ми розставили крапки
Обіцяємо більше ніколи не виїдати серце і мізки
Не шукати приводу для зустрічі
Та не ревнувати
Згадувати лише хороші моменти
І продовжувати закохуватись не в його очі
Не в її посмішку
Та якщо раптом зустрінемося вип'ємо кави
Проголяємося парком
Та обов'язково поцікавимося як наші рідні
Розкажемо як проходить будні
Чи загоїлися старі рани
Ми обіцяємо розлучитись та інколи випадково бачитись
Ніколи не цілуватись
Та всеодно довіряти

• А гордість мене не покинула .
Я досі вперта та зухвала .
І танцюю коли ніхто не бачить .
Мені цікаво де ти ,
З ким ти .
Такий відвертий та гарячий.
Чи досі носиш ті светри від яких мене нудить.
І чи досі з щетиною, яку я безмежно любила.
Мені цікаво хто ти .

І я готова тебе обійняти .

Пробачити всі твої зради .

Я готова тебе прийняти .

Та мені цікаво чи пробачив ти себе .

Чи прийняв, чи знайшов .

Чи засинаєш один .

І хто слухає про всі твої звершення та падіння

Коли мене не має поруч.

• Чого варте твоє «хочу»

Чого варті всі твої напівфабрикатні слова

І обіцянки

Тонути в ніжності від твоїх цілунків

Писати вірші тоннами

І спалювати кожне слово

Бо з опалу завжди прощання відверте

В нас не буде з тобою нічних прогулянок

Я наврядчи одягну для тебе сукню

Та ми не цілуватимемось на задніх сидіння в кінотеатрі

В нас не має нічого

В тебе не має мене а в мене тебе

• Давай не вигадувати сотні проблем

Ми з тобою беззаперечно рідні

Не з інстаграму не з соц мереж

В нас душевний тандем

З твого першого погляду

З моєї першої посмішки

Відчувати цей невловимий потяг
І цікавість в очах
Ми не діти та граємо в ігри
І жоден з нас ще ні разу не програв
І наші бажання з тобою спільні

Як ліжко як кухня як книги
Хоча серце моє поділене
Одна половинка тобі

По праву
По призначенню
І за божественним хочу

Ти ж поруч
Ти ж рідний не з інстаграму
Не з соц мереж

• Коли він торкається мене я німію
Ціпінію від блаженства та ніжності
Від його рук
Від його поцілунків

І хочеться бути довершеною
Одягати сукні які підкреслюють ідеальний стан

Купувати підбори на яких так невпевнено і по-дитячому
легко ступають на бруківку мої худощаві ніжки

Хочеться для нього стати повітрям нестерпно грайливим
та до неприємності приємним

Хочу аби він божеволів коли я для нього роздягаюсь
Коли віддаю своє тіло і душу

Коли так вперто кепкую над його віком
(І зморшками навколо очей коли він посміхається)
І мабуть кожен із вас запитав би чому я поруч з ним ?
В мене від його посмішки тихокардією серце б'ється
Для мене робити його щасливим здається скоро стане сен-
сом життя

Я обожнюю в ньому кожен міліметр не ідеальної душі та тіла

Кожну родимку та кожен не завжди вдалий жарт

І всі його звершення і падіння

Інколи навіть ніяковіння

Тому що він ..

Моя радість

Моя душа

Моя слабкість / залежність /свобода

За яку я дякую Богу

• Я стала гірка

В мені війна

Ти моя ціль

Пройти тисячі миль

Зустріти сотні очей

Почути десятки "ні"

Тисячі "але"

Плювати на ваші поради

в серці "total yes!"

Б'ється наче титанове

Віками вироще "слухай тільки себе"

Я вперта наче пів планети баранів

/Без "табу" та "але"

Забираю все, що моє /

Якщо я хочу -

Тоді ти мій

До мізків кісток -

Емоції, голод, душа оголена ... б'ється током

В тобі проростаю

Спокоєм та тишею

Пускаю коріння гармонії

В твоє серце

Я та з якою ти завоюєш більше ніж планету

• Іноді до щему

До судом

Та смутку

Твої слова як мікроби руйнують колоборації руху

Не надто найні сходи

І з тобою не вгору а тільки з глузду

Наркотична залежність

Червоні губи

Ти цілував її тіло

Вона твої руки

Чорноволося довгоного стерво

І худі бліді руки

Вона танцювала перед тобою

Без сорому
Сідала на руки
Ти відчував її голод
Маленькі сідниці та силіконові груди
А вона пригала наче та сука
От тільки не через твій розум
А через кількість в твоїх кешенях валюти
• І як дивитися в твої очі
Нахабні та хитрі
Я стою перед тобою за два кроки
А ми не бачились два роки
Незмінився
Не голений
В тому ж светрі чорному
Який я терпіти не можу
А ноги трусяться
Серце судомить
Як у тебе при першій зустрічі
Пам'ятаєш ?
Хм, та про що я ?
Я писала тобі
І навіть не вірші
Я писала листи і романи
Дві книги без імені
Всі листи без адресу
Два кроки від мене

Хто ти ?

Чи ти знову двійник ?

Чи копія ?

Хто тебе обіймає

І чи спиш ти з іншою

Хто заварює каву зранку

І чи пам'ятаєш ти мене

Я так довго чекала зустрічі

Що втратила всі слова і зупинила час

...ти підходиш до мене

Відчуваю мій рідний

І знову все по сценарію

Ми не закриємо вікна

Нехай всі чують

Як я вигинаюсь ламаюсь

Божеволію та німію

Нехай судомить тіло

Ти більше не повернешся

Так буває другий раз випадковість

Не притискай мене до стін

Не цілуй обличчя і руки

Я ненавиджу твій светр

Ти мною маніпулюєш

Рахую твої родинки

Цілую груди

Знущаюсь як можу

Хоча ти це називаєш блаженством

• АКОРДИ МЕРЛІН МОНРО

вона- богема, ікона стилю.

найсолодша і найсмачніша спокусниця.

і коли вона така гаряча, ніби з воску біда

і гладка мов шовк, у мереживному бікіні

стоїть перед тобою ти божеволієш, стаєш

розгубленим немов паралізованим.

тіні падають світлом по бюсту і спускаються до її сокови-

тих сідниць... вона посміхається та грає поглядом ...наче ви-

раховує секунди до вибуху

ти ніколи не бачив таку доступну недоступність

а вона ніколи не

повертається до тих від кого вирішила

піти.

залишити : пам'ять і поруч записку

з контуром її полуничних губ- це так

напрочут фатально й невинно, що

аплодисменти вириваються не тільки

з переповненого залу, а й з закулісся.

вона ідеалізована. спокусна. мерлін монро.

• надто довго та надто холодно

ми бачились двічі на рік

розмовляли тричі в місяць

мені до божевілья добре в твоїх обіймах

наче в покер граємо

і все частіше блефуємо
по різних містах розкидано
засинаємо на двох ліжках
ми з тобою нічого не ділимо
навіть сумління
хоча воно у нас двох не чисте
я б не сиділа навпроти як би ти не захотів
та ти б не обіймав моє тіло як би я не опинилась поряд
тисячі рішень та ти безпроіграшний
з тобою не те що б вічність
з тобою до втрати пульсу прожити життя хочу
• Треба приняти бути дурним дівчиськом
Бо попереду так багато
Та як вірити в щасливе майбутнє
Коли поруч холодна подушка
А його обійми не зігрівали моє тіло
Чорт забирай скільки днів/місяців
Як переступити через себе
Викинути всі театральні квитки
Забути всі моменти
Всі слова які були сказані таємно
Та як жити без нього
Без його поцілунків
Без його «ти можеш, маленька!»
Та як іти не озираючись
Знаючи що там попереду його не має

Як засинати/прокидатись/приймати душ/снідати
Коли в цих стінах більше не має його мужнього голосу
Коли приглушене світло нагадує всі інтимні історії
Коли на робочому столі його нотатки
А на стінах наші фотографії
І навіть холодильник нагадує про наші дедлайни
Нездійснені подорожі /мрії/покупки
Як жити без нього коли живеш ним
• Ти знаєш, це напевне я стала інша
У мене більше не має звички тобі довіряти
І камінь на серці який я носила
Давно захований у шухляду
В мене в душі як ніколи чисто
І не тривожать ночами примари
Я посміхаюсь
не від того що треба і не від того що мама завжди казала:
Щоб не було посміхайся, бо ж сила твоя у тобі
Я посміхаюсь бо не має більше страху
Що ділить серце наче кратер на вірність і на страту
Знаєш, я навчилася долати труднощі
Бути самовпевненою в кожній дрібниці
Все так як ти хотів
Без нарікань і репризів
От тільки одна єдина проблема
Ти став чужим
І мені не потрібним

• Без пояснень

Зібрати речі і закрити двері

Переїхати в іншу країну

Завести нових знайомств

Снідати в нових місцях

Припинити пити так багато кави

І частіше слухати Баха

Я плутаю знайомих з друзями

Тому у мене їх так багато

Не питай "хто я?"

Бо від недавна п'ю замість вина бурбон

І приходжу до дому на світанку

Я полюбила ранки

Ночі без твоїх обіймів лишені сенсу

Читаю Ремарка іноді Ахматову

Коли я поїхала всі дні зійшлись в одне суцільне безперервне пекло

Будь поруч будь-ласка

Божеволію і проклинаю себе

Бог ти в цих кімнатах ?

Чуєш як серце б'ється наче його розірвали нігтями по живому

Стікає кров'ю

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.